

Helena
Korošec

Jaka
Repanšek

Damir
Ibrahimagič

Metka
Perovič

Matjaž
Šniberger

Mojca
Stare

Pesem pionirskega praznika

Na osnovni šoli Trnovo bo ob dnevu republike 114 cicibanov in cicibank iz razredov tovarišic Metke Vasle, Zlate Linke, Jožice Zorec in Leje Sušnik doživljalo svoj prvi pionirski dan. Tedaj jim bodo učenci in učenke najbolj marljivega razreda na šoli, tokrat je to 4. b., zavezali okrog vratu rdeče pionirske rutice, jim ponosno nadeli na glave modre pionirske kape ter nanje pripeli pionirsko značko. Tej slovesnosti, ki se bo pričela 26. novembra ob 16. uri, bodo poleg predstavnikov pionirskega odreda »Boris Kidrič« prisostvovali tudi starši in predstavniki krajevnih skupnosti iz šolskega okoliša osnovne šole Trnovo.

Pred dnevi smo cicibane iz razredov tovarišice Metke in Zlate ujeli ravno pri prvih spoznavanjih lastnosti pionirja, pri učenju pionirske zaobljube ter pri prvih znanjih o rojstnem dnevu republike. Zato še niso vedeli odgovora na vse, kar smo jih vprašali, ampak so obljubili, da bodo ob sprejemu v pionirsko organizacijo, ob njihovem prvem šolskem slavnostnem dnevu, dodobra podučeni o mestu Jajcu, o maršalu Titu, od delegatih, ki so se zbrali odločilne dni v tem bosanskem mestu, predvsem pa o tem, kako so se tedaj žrtvovali pionirji.

Helena Korošec, 1. a: »Spominjam se, ko je moj brat Grega postal pionir. Tudi jaz sem z mamico in očkom prišla na proslavo. Grega je prejel rutko, kape in značko ter pionirsko izkaznico. Še danes marljivo pazi na te pionirske znake. Tudi jaz sem pozorno poslušal tovarišico, ko je pripovedovala o pionirjih med vojno in o njihovih junaštvih. Ker morajo biti pionirji delavni, sem se odločila, da bom redno obiskovala vaje našega pevskega zbora. Zato, ker se bomo naučili veliko pionirskih, partizanskih in slovenskih pesmi. Pionirji se moramo marljivo učiti, pa tudi v šolskih kroških moramo sodelovati. Kdor več zna, ta je pravi pionir.«

Jaka Repanšek, 1. b: »Kadar so pri nas prazniki, visijo v mestu zastave. Tako bo tudi, ko bomo mi sprejeti v pionirje. Sedaj nosimo pionirji rumene rutke, potem pa bomo prejeli rdeče rutke. Sedanje nosimo vsak dan, rdeče pa si bomo nadeli nad belo srajco le takrat, ko bodo pravi pionirski in šolski prazniki. Ko so naši starejši šolarji praznovali 29. septembra dan pionirjev, smo imeli mi pouk. Sedaj bomo pa mi prosti, oni pa se bodo učili. Mislim, da je prav tako. Zapomniti si moramo, kdaj smo postali člani slavne Titove pionirske organizacije.«

Damir Ibrahimagič, 1. b: »Kakšen bom kot pionir? Mislim, da se bom še bolj pridno učil kot sedaj. Toliko o šoli. Rad pa bi, da bi postal tak, kot morajo biti pionirji. Pomagati morajo odraslim, predvsem starejšim ljudem, ter sprejemati njihove dobre nasvete. To tudi zato, ker so bili mnogi starejši ljudje med vojno še mladi, ali pa so se ravnokar poslavljali od pionirskih let.

NAŠA KOMUNA

glasilo ok szdl ljubljana vič-rudnik

leto XVI
številka 19
28. oktober 1980
izhaja
štirinajstnevno

Ob dnevu republike iskreno čestitamo!

**SKUPŠČINA IN DRUŽBENOPOLITIČNE
ORGANIZACIJE
OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK
UREDNIŠTVO »NAŠE KOMUNE«**

Tedaj so bili pogumi in tudi mi moramo biti taki. O tem smo v šoli tudi pisali narek. Dobro sem si zapomnil vse, kar je v njem povedanega.«

Metka Perovič, 1. b: »Jaz pa bi še dopolnila Damira. Pozabil je, kaj je zapisano v naši pionirski zaobljubi. V njej prisegamo, da bomo dobri prijatelji, sodelavci, da si bomo pomagali pri težavah posameznikov ter da bomo zvesti svojemu narodu in domovini.

Morda se še ne zavedamo povsem teh besed, a mislim, da bom v letih, ki jih bom preživela v pionirskem odredu »Boris Kidrič«, popolnoma spoznala smisel te zaobljube. In, bolj ko jo bom razumela, lažje jo bom uresničevala.«

Matjaž Šniberger, 1. b: »Tako kot bomo po sprejemu v pionirsko organizacijo veseli mi, bojo srečni in zadovoljni tudi naši starši. Oni bodo sicer praznovali nekoliko drugače. Odšli

bodo na proslavo v podjetja, morda tudi na proslavo na občino in se tam po slovesnosti tudi veselo zavrteli. Jaz mislim, da morajo biti na praznične dni ljudje veseli. Takrat radi poslušamo veselo glasbo, pa tudi harmoniko in kitaro. Ker, če smo ljudje srečni, vemo, da nekdo ali pa domovina praznuje rojstni dan in tedaj si prisujemo, da bomo še bolje delali in se še lepše razumeli.«

Mojca Stare, 1. b: »Saj lahko povem še nekaj besed o mojem pričakovanju pionirstva. Naša šola je velika. Zato nas je v prvih razredih kar 114. Starejši sošolci so mi pripovedovali o tem, kje vse lahko sodeluješ na šoli kot pionir. Sedaj, kot cicibanček seveda ne moreš priti prav povsod. Zato komaj čakam, da bom postala pionirka. Ne le zaradi modrega krila, bele srajce, rutke, kape in značke, ampak zaradi mnogoterrega dela, v katerega se bom lahko vključila v našem pionirskem odredu »Boris Kidrič«.

Dogovor sprejet S pobudami

Predlog družbenega dogovora o temeljih srednjeročnega programa občine je bila nedvomno najpomembnejša točka zadnjega zasedanja vseh treh zborov občinske skupščine. Široko zasnovana prizadevanja naše družbenopolitične skupnosti s politiko ekonomske stabilizacije zahtevajo osnovne usmeritve nadaljnje razvoja, ki pa na mnogih področjih narekujejo večjo mero odrekovanja, strpnosti in predvsem odločno zahtevo o trošenju do tolikšne mere sredstev, kolikor smo jih sposobni ustvarjati. Tudi ta predlog je torej odraz takšnih prizadevanj in trezne realnosti.

V razpravah, predvsem na zboru krajevnih skupnosti je bilo podanih s strani delegatov vrsto konkretnih predlogov, pobud in razmišljanj. Nedvomno so bili povsem na mestu tisti argumenti in dejstva, ki so opozarjali na večkratni izpad potreb iz planskih dokumentov, na še vedno izredno slabo komunalno opremljenost, na pomanjkanje nekaterih osnovnih družbenih objektov in podobno.

Vseh želja ne bo moč realizirati, zato, ker so zagotovljena sredstva precej, precej manjša. Vendarle, pa gre poudariti, da ta predlog upošteva tisto, kar je najnujnejše – ureditev komunale, predvsem električne napeljave, vodovoda, ureditev cest, poleg tega pa še zagotavljanje osnovnih pogojev za nemoten potek osnovnega šolanja. Vse ostale želje pa mogoče realizirati s pomočjo krajanov, z njihovo soudeležbo, oziroma kasneje, ko bo zagotovljenih več sredstev. Mnogo več naporov pa bo treba vložiti za izenačenje življenjske ravni z drugimi ljubljanskimi občinami in v tem primeru po-

Delegati vseh treh zborov občinske skupščine so na zadnji seji sprejeli sklep, da soglašajo s prostovoljnim odstopom predsednika izvršnega sveta Franceta Martinca, ki odhaja na novo delovno mesto na Gospodarsko zbornico Slovenije. Z njegovim odstopom je odstopil tudi celoten izvršni svet občine. Občinska konferenca SZDL bo sprožila postopek za evidentiranje kandidatov za novega predsednika in člane izvršnega sveta.

magati pri razvoju KS. Delegati so menili, da je sistem solidarnosti pri zagotavljanju razvoja KS v Ljubljani povsem neizdelan.

Nekaj konkretnih predlogov in pobud bo predlagatelj tega sporazuma skušal v okviru danih možnosti do samega podpisane planskega dokumenta še uskladiti. Takšno pa je bilo tudi stališče delegatske skupščine, ki je ta družbeni dogovor tudi sprejela.